

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการศึกษาการวิเคราะห์ผลของการใช้มาตรการทางภาษีอากรที่มีต่อวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในจังหวัดลำปาง ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 วัตถุประสงค์ คือ วัตถุประสงค์ที่หนึ่ง เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่มีต่อมาตรการทางภาษีอากร วัตถุประสงค์ที่สอง เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อมาตรการทางภาษีอากร วัตถุประสงค์ที่สาม เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการนำมาตรการทางภาษีอากรมาใช้ ได้รวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ(Primary Data) โดยใช้แบบสอบถามผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 150 ราย ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

ข้อมูลทั่วไปของกิจการ ซึ่งได้แก่ ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประเภทนิติบุคคล ประเภทของการประกอบกิจการ การจัดทำบัญชีของกิจการ ปีที่จดทะเบียนนิติบุคคล ทุนจดทะเบียน รายรับก่อนหักรายจ่ายทั้งสิ้น ทรัพย์สินถาวรของกิจการ ไม่รวมที่ดิน จำนวนแรงงาน จำนวนพนักงานประจำ ปรากฏผลของการศึกษาดังนี้

4.1.1 ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 150 ราย จำแนกตามประเภทกิจการ พบว่า ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 42.0 เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ รองลงมาเป็นพนักงานบัญชี กรรมการผู้จัดการ คิดเป็นร้อยละ 38.0 และร้อยละ 18.7 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบ่งเป็นประเภทกิจการ

ตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถาม	ประเภทกิจการ			รวม
	ซื้อขายไป	บริการ	ผลิต	
กรรมการผู้จัดการ	8 (5.3)	8(5.3)	12(8.0)	28(18.7)
หุ้นส่วนผู้จัดการ	19(12.7)	22(14.7)	22(14.7)	63(42.0)
พนักงานบัญชี	22(14.7)	19(12.7)	16(10.7)	57(38.0)
อื่นๆ ระบุ.....	1(0.7)	1(0.7)	0(0.0)	2(1.3)
รวม	50(33.3)	50(33.3)	50(33.3)	150(100.0)

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดลำปางส่วนใหญ่เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ

4.1.2 ประเภทของสถานประกอบการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 150 ราย จำแนกตามประเภทกิจการ พบว่าประเภทของสถานประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 60.0 เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด รองลงมาคือบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล คิดเป็นร้อยละ 29.3 และร้อยละ 10.7 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงประเภทของสถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบ่งเป็นประเภทกิจการ

ประเภทของสถานประกอบการ	ประเภทกิจการ			รวม
	ซื้อขายไป	บริการ	ผลิต	
บริษัทจำกัด	15(10.0)	13(8.7)	16(10.7)	44(29.3)
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	30 (20.0)	31(20.7)	29(19.3)	90(60.0)
ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล	5(3.3)	6(4.7)	5(3.3)	16(10.7)
กิจการร่วมค้า	0(0.0)	0(0.0)	0(0.0)	0(0.0)
รวม	50(33.3)	50(33.3)	50(33.3)	150(100.0)

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่าการประกอบกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้นส่วนใหญ่จดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด

4.1.3 การจัดทำบัญชีของกิจการ

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 150 ราย จำแนกตามประเภทกิจการ พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการจัดทำบัญชีส่วนใหญ่เป็นสำนักงานบัญชีเป็นผู้จัดทำ คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมาคือ จัดทำโดยพนักงานของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 45.3 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงการจัดทำบัญชีของกิจการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบ่งเป็นประเภทกิจการ

ประเภทการจัดทำบัญชี ของกิจการ	ประเภทกิจการ			รวม
	ซื้อขายไป	บริการ	ผลิต	
จัดทำโดยพนักงานของกิจการ	24(16.0)	17(11.3)	27(18.0)	68(45.3)
สำนักงานบัญชีเป็นผู้จัดทำ	26(17.3)	33(22.0)	23(15.3)	82(54.7)
รวม	50(33.3)	50(33.3)	50(33.3)	150(100.0)

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่าการจัดทำบัญชีของกิจการผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่เป็นสำนักงานบัญชีเป็นผู้จัดทำ

4.1.4 ปี พ.ศ. ที่กิจการจดทะเบียนนิติบุคคล

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 150 ราย จำแนกตามประเภทกิจการ พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.4 ประเภทการจัดทำบัญชีของกิจการแสดงปี พ.ศ. 2541- ปัจจุบัน รองลงมาคือ แสดงปี พ.ศ. 2531-2540 ก่อนปี พ.ศ. 2530 คิดเป็นร้อยละ 25.3 และ 7.3 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงปี พ.ศ. ที่กิจการจดทะเบียนนิติบุคคลของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม โดยแบ่งเป็นประเภทกิจการ

ปี พ.ศ. ที่กิจการจดทะเบียน นิติบุคคล	ประเภทกิจการ			รวม
	ซื้อขายไป	บริการ	ผลิต	
ก่อนปี พ.ศ.2530	1(0.7)	7(4.7)	3(2.0)	11(7.4)
2531 – 2540	14(9.4)	10(6.7)	14(9.4)	38(25.5)
2541 – ปัจจุบัน	35(23.5)	32(21.5)	33(22.1)	100(67.1)
รวม	50(33.3)	50(33.3)	50(33.3)	150(100.0)

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่จดทะเบียนนิติบุคคล ในช่วงปี พ.ศ. 2541-ปัจจุบัน

4.1.5 เงินทุนจดทะเบียนของกิจการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 150 ราย จำแนกตามประเภทกิจการ พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ ร้อยละ 98.0 มีเงินทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 5 ล้านบาท รองลงมาคือผู้ประกอบการมีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 5 ล้านบาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงเงินทุนจดทะเบียนของกิจการ จำแนกตามจำนวนของเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบ่งเป็นประเภทกิจการ

จำนวนเงินทุนจดทะเบียน	ประเภทกิจการ			รวม
	ซื้อขายไป	บริการ	ผลิต	
น้อยกว่า 5 ล้านบาท	50(33.3)	49(32.7)	48(32.0)	147(98.0)
มากกว่า 5 ล้านบาท ขึ้นไป	0(0.0)	1(0.7)	2(1.3)	3(2.0)
รวม	50(33.3)	50(33.3)	50(33.3)	150(100.0)

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่มีเงินทุนจดทะเบียนของกิจการ น้อยกว่า 5 ล้านบาท

4.1.6 รายรับก่อนหักรายจ่ายทั้งสิ้น

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 150 ราย จำแนกตามประเภทกิจการ พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ ร้อยละ 37.3 มีการแสดงรายรับก่อนหักรายจ่ายน้อยกว่า 8,000,001 บาท รองลงมาคือแสดง รายรับก่อนหักรายจ่ายระหว่าง 2,000,000-8,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.3 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงรายรับก่อนหักรายจ่ายทั้งสิ้นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบ่งเป็นประเภทกิจการ

จำนวนรายได้	ประเภทกิจการ			รวม
	ซื้อขายไป	บริการ	ผลิต	
น้อยกว่า 2,000,000 บาท	25(16.7)	7(4.7)	12(8.0)	44(29.3)
2,000,000 – 8,000,000 บาท	16(10.7)	13(8.7)	21(14.0)	50(33.3)
มากกว่า 8,000,001 บาท	9(6.0)	30(20.0)	17(11.3)	56(37.3)
รวม	50(33.3)	50(33.3)	50(33.3)	150(100.0)

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีรายรับก่อนหัก รายจ่ายมากกว่า 8,000,001 บาท

4.1.7 รายรับก่อนหักรายจ่ายทั้งสิ้น

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 150 ราย จำแนกตามประเภทกิจการ พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ ร้อยละ 100 มีการแสดงทรัพย์สินถาวรที่ไม่รวมที่ดินน้อยกว่า 50 ล้านบาท ดังตาราง ที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงทรัพย์สินถาวรไม่รวมที่ดินของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบ่งเป็นประเภทกิจการ

จำนวนทรัพย์สินถาวร ไม่รวมที่ดิน	ประเภทกิจการ			รวม
	ซื้อขายไป	บริการ	ผลิต	
น้อยกว่า 50 ล้านบาท	50(33.3)	50(33.3)	50(33.3)	150(100.0)
50 – 200 ล้านบาท	0(0.0)	0(0.0)	0(0.0)	0(0.0)
รวม	50(33.3)	50(33.3)	50(33.3)	150(100.0)

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการแสดงทรัพย์สินถาวรไม่รวมที่ดินน้อยกว่า 50 ล้านบาท

4.1.8 จำนวนแรงงานทั้งหมด

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 150 ราย จำแนกตามประเภทกิจการ พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ร้อยละ 93.3 การจ้างแรงงานอยู่ในช่วงน้อยกว่า 50 คน รองลงมาคืออยู่ในช่วงตั้งแต่ 50 - 200 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนการจ้างแรงงานทั้งหมด จำแนกตามจำนวนแรงงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบ่งเป็นประเภทกิจการ

จำนวนแรงงานทั้งหมด	ประเภทกิจการ			รวม
	ซื้อขายไป	บริการ	ผลิต	
น้อยกว่า 50 คน	50(33.3)	46(30.7)	44(29.3)	140(93.3)
ตั้งแต่ 50 คน – 200 คน	0(0.0)	4(2.7)	6(4.0)	10(6.7)
รวม	50(33.3)	50(33.3)	50(33.3)	150(100.0)

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการจ้างจำนวนแรงงานอยู่ระหว่าง น้อยกว่า 50 คน

4.1.9 จำนวนพนักงานประจำทั้งหมด

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 150 ราย พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานทั้งหมดน้อยกว่า 50 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนพนักงานประจำทั้งหมดของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบ่งเป็นประเภทกิจการ

จำนวนพนักงานทั้งหมด	ประเภทกิจการ			รวม
	ซื้อขายไป	บริการ	ผลิต	
น้อยกว่า 50 คน	50(33.3)	50(33.3)	50(33.3)	150(100.0)
ตั้งแต่ 50 คน – 200 คน	0(0.0)	0(0.0)	0(0.0)	0(0.0)
รวม	50(33.3)	50(33.3)	50(33.3)	150(100.0)

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีจำนวนพนักงานประจำน้อยกว่า 50 คน อาจเนื่องมาจากกิจการในจังหวัดลำปางเป็นกิจการขนาดเล็ก จึงมีพนักงานประจำไม่มากนัก

4.2 การทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการที่มีต่อมาตรการทางภาษีอากรสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ทำการทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยคำถามเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรและมาตรการทางภาษีอากร

- คำถามเกี่ยวกับ ขนาด ประเภทธุรกิจที่เข้าข่ายเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วยคำถาม 4 คำถาม
- คำถามเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากรที่สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วยคำถาม 10 คำถาม
- คำถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมายตามประมวลรัษฎากร ประกอบด้วยคำถาม 5 คำถาม

ในแต่ละคำถามจะมีคำตอบให้เลือกตอบ 3 คำตอบ คือมีความรู้ ความเข้าใจ ไม่มี/มีน้อย ปานกลาง มีมาก โดยให้ตอบทุกข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยกำหนดคะแนนจากการเลือกในแต่ละข้อออกเป็น

ถ้าตอบไม่มี/มีน้อย	ให้	0	คะแนน
ถ้าตอบปานกลาง, มาก	ให้	1	คะแนน

ปรากฏ ผลการทดสอบดังต่อไปนี้

ก. ความรู้เกี่ยวกับ ขนาด ประเภทธุรกิจที่เข้าข่ายเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการศึกษจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยแยกเป็นประเภทของการประกอบกิจการจำนวน 3 กลุ่ม คือ ประเภทธุรกิจซื้อขายไป ประเภทธุรกิจการให้บริการ และประเภทธุรกิจการผลิต ดังตารางที่ 4.10 พบว่า

ผู้ประกอบการซื้อขายไป มีความรู้ลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.88 คือผู้ประกอบการทราบว่ากิจการของตนเองเป็นวิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อม และมีความรู้เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.78 คือมีความรู้เกี่ยวกับธุรกิจที่เข้าข่ายเป็น SMEs นั้นได้แก่ธุรกิจประเภทใดบ้าง

ผู้ประกอบการ มีความรู้ลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.80 คือผู้ประกอบการทราบว่ากิจการของตนเองเป็นวิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อม รองลงมา โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.78 และ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.64 คือมีความรู้เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาก และทราบว่าธุรกิจที่จัดเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะต้องมีสินทรัพย์ถาวรและการจ้างแรงงานเท่าใด ตามลำดับ

ผู้ประกอบการผลิต มีความรู้ลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.96 คือผู้ประกอบการทราบว่ากิจการของตนเองเป็นวิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อม และมีความรู้เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากน้อยเพียงใด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.90 คือ ทราบว่าธุรกิจที่เข้าข่ายเป็น SMEs นั้นได้แก่ธุรกิจประเภทใดบ้าง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงการทดสอบความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับขนาด ประเภทธุรกิจที่เข้าข่ายเป็น
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบ่งเป็นประเภทกิจการ

ความรู้เกี่ยวกับขนาด ประเภทธุรกิจที่เข้า ข่ายเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่
1. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมมากน้อยเพียงใด	0.88	1	0.78	2	0.96	1
2. ท่านทราบหรือไม่ว่าธุรกิจที่จัดเป็น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้นจะ ต้องมี สินทรัพย์ถาวรและการจ้างแรงงาน เท่าใด	0.64	4	0.64	3	0.88	4
3. ท่านทราบหรือไม่ว่ากิจการของท่านเป็น วิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อม	0.88	1	0.80	1	0.96	1
4. ท่านทราบหรือไม่ว่าธุรกิจที่เข้าข่ายเป็น SMEs นั้นได้แก่ธุรกิจประเภทใดบ้าง	0.78	3	0.56	4	0.90	3

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปจากการสอบถามเกี่ยวกับประเด็นความรู้เกี่ยวกับ ขนาด ประเภทธุรกิจที่เข้าข่ายเป็น
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพบว่ากลุ่มผู้ประกอบการซื้อขายไป และกลุ่มผู้ประกอบการ
ผลิตมีความรู้เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และทราบว่ากิจการของตนเองเป็น
วิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อมเป็นลำดับที่หนึ่ง แต่กลุ่มผู้ประกอบการบริการมีความรู้เกี่ยวกับ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากเป็นลำดับที่หนึ่ง ลำดับถัดไปกลุ่มผู้ประกอบการบริการมี
ความรู้เกี่ยวกับธุรกิจที่จัดว่าเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้นต้องมีสินทรัพย์ถาวรและการ
จ้างแรงงานเท่าใด แต่กลุ่มผู้ประกอบการซื้อขายไป และกลุ่มผู้ประกอบการผลิตมีความรู้เกี่ยวกับ
ว่าธุรกิจที่เข้าข่ายเป็น SMEs นั้นได้แก่ธุรกิจประเภทใดบ้าง

ข. ความรู้เกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากรสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแยกเป็นประเภทของการประกอบกิจการจำนวน 3 กลุ่ม คือ ประเภทธุรกิจซื้อขายไป ประเภทธุรกิจการให้บริการ และประเภทธุรกิจการผลิต ดังตารางที่ 4.11 พบว่า

ผู้ประกอบการซื้อขายไป มีความรู้ลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.82 มีความรู้เกี่ยวกับมาตรการปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รองลงมา คือ มีทราบว่าการกิจการของตนเองสามารถใช้สิทธิประโยชน์ทางมาตรการทางภาษีอากร โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.80 และมีความรู้เกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากรสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.78 ตามลำดับ

ผู้ประกอบการบริการ มีความรู้ลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.86 คือ ทราบเกี่ยวกับมาตรการการปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.76 และคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.74 คือ มีความรู้เกี่ยวกับการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และเกี่ยวกับการทราบหรือไม่ว่ากิจการของท่านสามารถใช้สิทธิประโยชน์ทางมาตรการทางภาษีอากร ตามลำดับ

ผู้ประกอบการผลิต มีความรู้ลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.94 คือ มีความรู้เกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากรสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.90 และคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.86 คือ มีความรู้เกี่ยวกับการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล และทราบเกี่ยวกับว่าการกิจการของตนเองสามารถใช้สิทธิประโยชน์ทางมาตรการทางภาษีอากร ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงการทดสอบความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากรที่สนับสนุน
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบ่งเป็นประเภทกิจการ

ความรู้เกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากร สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่
1. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับมาตรการทาง ภาษีอากรสำหรับวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมมากน้อยเพียงใด	0.78	3	0.70	4	0.94	1
2. ท่านเกี่ยวกับมาตรการการปรับลด อัตราภาษี เงิน ได้นิติบุคคลของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมมากน้อยเพียงใด	0.82	1	0.86	1	0.84	4
3. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการคำนวณภาษี เงิน ได้นิติบุคคลสำหรับวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมมากน้อย เพียงใด	0.74	5	0.76	2	0.90	2
4. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของ SMEs ที่ได้รับสิทธิคำนวณปรับลด อัตราภาษีเงิน ได้นิติบุคคลว่าจะต้องมี ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วในรอบ ระยะเวลาบัญชีมากน้อยเพียงใด	0.78	3	0.66	5	0.78	6
5. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการคำนวณหัก ค่าเสื่อมราคาสำหรับสินทรัพย์ประเภท คอมพิวเตอร์ของ SMEs มากน้อยเพียงใด	0.42	6	0.52	6	0.76	7
6. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการคำนวณหัก ค่าเสื่อมราคาสำหรับสินทรัพย์ประเภท อาคาร โรงงาน ของ SMEs	0.40	7	0.48	7	0.70	9
7. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของ SMEs ที่ได้รับสิทธิคำนวณค่าเสื่อม ราคาของสินทรัพย์บางประเภทว่าจะ ต้องมีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดิน และการจ้างแรงงานมากน้อยเพียงใด	0.38	8	0.48	7	0.72	8

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากร สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่
8. ท่านทราบหรือไม่ว่าการคำนวณหัก ค่าเสื่อมราคาในอัตราพิเศษตามมาตรการ ภาษีนี้นั้นจะเริ่มคำนวณได้สำหรับทรัพย์สิน สินที่ได้มาก่อนและ ภายในหรือหลัง วันที่ 31 ธันวาคม 2545	0.24	9	0.46	9	0.80	5
9. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการยกเว้นเงิน ปันผลหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการ โอนหุ้นที่นิติบุคคล ร่วมลงทุน(VC) ได้รับจากการถือหุ้นของ SMEs	0.06	10	0.16	10	0.50	10
10. ท่านทราบหรือไม่ว่ากิจการของท่าน สามารถใช้สิทธิประโยชน์ทางมาตรการ ทางภาษีอากร	0.80	2	0.74	3	0.86	3

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปจากการสอบถามเกี่ยวกับประเด็นความรู้เกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากรที่สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพบว่าลำดับที่หนึ่งผู้ประกอบการซื้อขายและกลุ่มผู้ประกอบการบริการไปมีความรู้เกี่ยวกับมาตรการปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ประกอบการผลิตมีความรู้เกี่ยวกับการมาตรการทางภาษีอากรสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และจากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าทุกกลุ่มผู้ประกอบการจะมีความรู้ทางด้านความรู้เกี่ยวกับการยกเว้นเงินปันผลหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการ โอนหุ้นที่นิติบุคคล ร่วมลงทุน(VC) ได้รับจากการถือหุ้นของ SMEs เป็นลำดับสุดท้าย อันอาจมาเนื่องจากในจังหวัดลำปางมีธุรกิจประเภทกิจการร่วมค้ำน้อย และผู้ประกอบการยังทราบถึงธุรกิจเกี่ยวกับกิจการร่วมค้ำมากนักจึงมีความรู้ทางด้านกิจการร่วมค้ำน้อยกว่าความรู้ทางด้านอื่น จึงสรุปได้ว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากรที่สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ประกอบการแต่ละประเภทกิจการมีความรู้ที่แตกต่างกันในแต่ละประเภทของความรู้ความเข้าใจอาจจะเนื่องมาจากด้านทรัพยากรบุคลากรที่มีความรู้หรือการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากรที่แตกต่างกัน

ค. ความรู้เกี่ยวกับข้อกำหนดตามประมวลรัษฎากร

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแยกเป็นประเภทของการประกอบกิจการจำนวน 3 กลุ่ม คือ ประเภทธุรกิจซื้อขายไป ประเภทธุรกิจการให้บริการ และประเภทธุรกิจการผลิต ดังตาราง 4.12 พบว่า

ผู้ประกอบการซื้อขายไป มีความรู้ลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.90 คือ มีความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม และมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ทางด้านภาษีที่เกี่ยวข้อง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.88 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.64 คือ มีความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ทางด้านภาษีที่เกี่ยวข้อง และ มีความรู้เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตามลำดับ

ผู้ประกอบการบริการ มีความรู้ลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.98 คือ มีความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.90 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.76 คือ ความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และ มีความรู้เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตามลำดับ

ผู้ประกอบการผลิต มีความรู้ลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.92 คือ มีความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.88 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.84 คือ มีความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล และ มีความรู้เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงการทดสอบความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดตามประมวลรัษฎากร โดยแบ่งเป็นประเภทกิจการ

ความรู้เกี่ยวกับข้อกำหนดตามประมวลรัษฎากร	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	คะแนนเฉลี่ย	ลำดับที่	คะแนนเฉลี่ย	ลำดับที่	คะแนนเฉลี่ย	ลำดับที่
1. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลมากน้อยเพียงใด	0.88	3	0.90	2	0.88	2
2. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มมากน้อย เพียงใด	0.90	1	0.98	1	0.92	1
3. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายมากน้อยเพียงใด	0.64	5	0.76	3	0.84	3
4. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีของท่านมากน้อยเพียงใด	0.88	3	0.68	5	0.80	5
5. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ทางด้านภาษีที่เกี่ยวข้องกับท่านมากน้อยเพียงใด	0.90	1	0.72	4	0.82	4

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปจากการสอบถามเกี่ยวกับประเด็นความรู้เกี่ยวกับข้อกำหนดตามประมวลรัษฎากร พบว่า ทุกกลุ่มผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นลำดับที่หนึ่ง ลำดับที่สองสำหรับกลุ่มผู้ประกอบการบริการ และผลิตมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล แต่สำหรับผู้ประกอบการซื้อมาขายไปมีความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลและมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของตนเอง

4.3 ทักษะของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีต่อมาตรการทางภาษีอากร

วัตถุประสงค์ในการใช้มาตรการทางภาษีอากรสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น เพื่อเป็นการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการให้สิทธิทางภาษีในด้านต่าง ๆ เช่น การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล การเพิ่มค่าใช้จ่าย ซึ่งจะส่งผลทำให้ผู้ประกอบการมีต้นทุนในการผลิตลดลง ส่งผลให้รายได้และกำไรของผู้ประกอบการสูงขึ้น มีการลดภาระภาษี และสนับสนุนให้เกิดการลงทุน ดังนั้นเพื่อทราบถึงทัศนคติของผู้ประกอบการว่าหลังจากใช้มาตรการทางภาษีอากรแล้ว ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีทัศนคติต่อผลต่าง ๆ ในการประกอบกิจการว่ามีผลอย่างไร ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

1) ทัศนคติที่มีต่อรายได้

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 150 ราย โดยแยกเป็นประเภทของการประกอบกิจการ เมื่อแยกพิจารณาตามทัศนคติของผู้ประกอบการ พบว่ามีผลและไม่ผล ดังตารางที่ 4.13

กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อรายได้

ผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มตัวอย่าง มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้รายได้ของกิจการเท่าเดิมมากที่สุด โดยผู้ประกอบการซื้อมาขายไป จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0 ผู้ประกอบการบริการ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.0 และผู้ประกอบการผลิต จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้รายได้ของกิจการเท่าเดิม

กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อรายได้

ผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีไม่มีผลต่อรายได้ของกิจการ โดยผู้ประกอบการซื้อมาขายไป จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.0 และผู้ประกอบการผลิตจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.0 มีทัศนคติว่ารายรับไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการมากที่สุด ส่วนกลุ่มผู้ประกอบการบริการจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.0 มีทัศนคติว่ารายได้ของกิจการขึ้นอยู่กับภาระงานซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการทางภาษีอากร

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบ่งเป็นประเภท
กิจการที่มีทัศนคติต่อรายได้ของกิจการ

ทัศนคติที่มีรายได้ของกิจการ	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ก. มีผลโดยทำให้รายได้						
1. เพิ่มขึ้น	5	10.0	3	6.0	4	8.0
2. ลดลง	1	2.0	4	8.0	0	0.0
3. เท่าเดิม	6	12.0	8	16.0	13	26.0
รวม	12	24.0	15	30.0	17	34.0
ข. ไม่มีผล						
1. อยู่ที่การบริหารงานของกิจการ	9	18.0	4	8.0	8	16.0
2. ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ	8	16.0	3	6.0	6	12.0
3. รายรับไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการ	16	32.0	8	16.0	14	28.0
4. ขึ้นอยู่กับการประมวลงาน	1	2.0	14	28.0	3	6.0
5. ไม่ให้เหตุผล	4	8.0	6	12.0	2	4.0
รวม	38	76.0	35	70.0	33	66.0
รวมทั้งหมด	50	100	50	100	50	100

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยแบ่งของการประกอบกิจการจำนวน 3 กลุ่ม คือ ประเภทธุรกิจซื้อขายไป ประเภทธุรกิจการให้บริการ และประเภทธุรกิจการผลิต พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการซื้อขายไปมีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อรายได้มากที่สุด จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.0 รองลงมาคือ ผู้ประกอบการบริการ จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.0 และผู้ประกอบการผลิต จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.00 ตามลำดับ อาจจะเป็นเพราะว่าผู้ประกอบการคิดว่ารายได้ของกิจการขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจมากกว่าไม่ได้ขึ้นอยู่กับมาตรการทางด้านภาษี

2) ทัศนคติที่มีต่อปริมาณผลผลิตของกิจการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 150 ราย โดยแยกเป็นประเภทของการประกอบกิจการ เมื่อแยกพิจารณาตามทัศนคติของผู้ประกอบการ พบว่ามีผลและไม่มีผล ดังตารางที่ 4.14

กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อปริมาณผลผลิตของกิจการ

ผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มตัวอย่าง มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลทำปริมาณผลผลิตของกิจการเท่าเดิมมากที่สุด โดยผู้ประกอบการซื้อมาขายไป จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 ผู้ประกอบการบริการ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.0 และผู้ประกอบการผลิต จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้ผลผลิตของกิจการเท่าเดิม

กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อปริมาณผลผลิตของกิจการ

ผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีไม่มีผลต่อปริมาณผลผลิตของกิจการ โดยผู้ประกอบการซื้อมาขายไป จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.0 และผู้ประกอบการบริการจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.0 มีทัศนคติว่าตนเองไม่ใช้กิจการผลิต ส่วนกลุ่มผู้ประกอบการผลิต จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.0 มีทัศนคติว่าปริมาณผลผลิตขึ้นอยู่กับกำลังการผลิตของกิจการ มากกว่ามาตรการทางภาษีอากร

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบ่งเป็นประเภท
กิจการที่มีทัศนคติต่อปริมาณผลผลิตของกิจการ

ทัศนคติที่มีต่อปริมาณผลผลิตของกิจการ	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ก. มีผลโดยทำให้ปริมาณผลผลิต						
1. เพิ่มขึ้น	0	0.0	2	4.0	5	10.0
2. ลดลง	2	4.0	1	2.0	0	0.0
3. เท่าเดิม	5	10.0	11	22.0	13	26.0
รวม	7	14.0	14	28.0	18	36.0
ข. ไม่มีผล						
1. ขึ้นอยู่กับปริมาณงาน	2	4.0	1	2.0	3	6.0
2. ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ	8	16.0	3	6.0	7	14.0
3. ขึ้นอยู่กับคำสั่งการผลิต	0	0.0	0	0.0	12	24.0
4. ผลผลิตไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการ	4	8.0	9	18.0	9	18.0
5. ไม่ใช่กิจการผลิต	17	34.0	15	30.0	0	0.0
6. ไม่ให้เหตุผล	12	24.0	7	14.0	1	2.0
รวม	43	86.0	36	72.0	32	64.0
รวมทั้งหมด	50	100	50	100	50	100

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยแบ่งของการประกอบ
กิจการจำนวน 3 กลุ่ม คือ ประเภทธุรกิจซื้อขายไป ประเภทธุรกิจการให้บริการ และประเภท
ธุรกิจการผลิต พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการซื้อขายไปมีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อ
ปริมาณผลผลิตของกิจการมากที่สุด จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.0 รองลงมาคือ
ผู้ประกอบการบริการ จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.0 และผู้ประกอบการผลิต จำนวน 32
ราย คิดเป็นร้อยละ 64 ตามลำดับ อาจเป็นเพราะว่า การผลิตสินค้าของผู้ประกอบการฯ ในจังหวัด
ลำปางส่วนมากจะผลิตตามคำสั่งการผลิต ดังนั้นผู้ประกอบการส่วนมากจึงมีทัศนคติว่าผลผลิตของ
กิจการไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการทางภาษีอากร

3) ทักษะที่ต่อกำไรสุทธิของกิจการ

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 150 ราย โดยแยกเป็นประเภทของการประกอบกิจการ เมื่อแยกพิจารณาตามทัศนคติของผู้ประกอบการ พบว่ามีผลและไม่มีผล ดังตารางที่ 4.15

กลุ่มตัวอย่างฯ ที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อกำไรสุทธิของกิจการ

ผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มตัวอย่างฯ มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อกำไรสุทธิของกิจการเพิ่มขึ้น โดยผู้ประกอบการซื้อภาษีไป จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.0 ผู้ประกอบการบริการ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 และผู้ประกอบการผลิต จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.0 มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้กำไรสุทธิของกิจการเพิ่มขึ้น

กลุ่มตัวอย่างฯ ที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อกำไรสุทธิของกิจการ

ผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มตัวอย่างฯ ที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีไม่มีผลต่อกำไรสุทธิของกิจการ โดยผู้ประกอบการซื้อภาษีไป จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.0 และผู้ประกอบการผลิตจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.0 มีทัศนคติว่ากำไรของกิจการขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายและรายได้ของกิจการ มากกว่ามาตรการทางภาษีอากร ส่วนกลุ่มผู้ประกอบการบริการ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0 มีทัศนคติว่ากำไรของกิจการขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ มากกว่ามาตรการทางภาษีอากร

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบ่งเป็นประเภท
กิจการที่มีทัศนคติต่อกำไรสุทธิของกิจการ

ทัศนคติที่มีต่อกำไรสุทธิของกิจการ	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ก. มีผลโดยทำให้กำไรสุทธิ						
1. เพิ่มขึ้น	4	8.0	13	26.0	21	42.0
2. ลดลง	2	4.0	5	10.0	1	2.0
3. เท่าเดิม	0	0.0	8	16.0	8	16.0
รวม	6	12.0	26	52.0	30	60.0
ข. ไม่มีผล						
1. ขึ้นอยู่กับการบริหารงาน	7	14.0	4	8.0	2	4.0
2. ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ	8	16.0	6	12.0	3	6.0
3. ขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายและรายได้	12	24.0	2	4.0	7	14.0
4. กำไรฯ ไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการ	6	12.0	3	6.0	4	8.0
5. ไม่ให้เหตุผล	11	22.0	9	18.0	4	8.0
รวม	44	88.0	24	48.0	20	40.0
รวมทั้งหมด	50	100	50	100	50	100

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยแบ่งของการประกอบกิจการจำนวน 3 กลุ่ม คือ ประเภทธุรกิจซื้อขายไป ประเภทธุรกิจการให้บริการ และประเภทธุรกิจการผลิต พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการซื้อขายไปมีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อกำไรสุทธิของกิจการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.0 ส่วนกลุ่มผู้ประกอบการบริการและผลิตมีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากร มีผลต่อกำไรสุทธิของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 52.0 และร้อยละ 60 ตามลำดับ

4) ทัศนคติที่มีต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ

ผลการศึกษจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 150 รายโดยแยกเป็นประเภทของการประกอบกิจการ เมื่อแยกพิจารณาตามทัศนคติของผู้ประกอบการ พบว่ามีผลและไม่มีผล ดังตารางที่ 4.16

กลุ่มตัวอย่างฯ ที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ

ผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มตัวอย่างฯ ที่มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ โดยผู้ประกอบการซื้อมาขายไปมีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อค่าใช้จ่ายของกิจการพบว่า มีผลทำให้ค่าใช้จ่ายของกิจการเพิ่มขึ้น ลดลง เท่าเดิม จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.0 ส่วนผู้ประกอบการบริการ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.0 และผู้ประกอบการผลิต จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.0 มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้ค่าใช้จ่ายของกิจการลดลง

กลุ่มตัวอย่างฯ ที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ

ผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มตัวอย่างฯ ที่มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ โดยผู้ประกอบการซื้อมาขายไป มีทัศนคติว่าค่าใช้จ่ายของกิจการไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการทางภาษีอากร จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.0 ส่วนผู้ประกอบการบริการ มีทัศนคติว่าค่าใช้จ่ายของกิจการขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.0 และผู้ประกอบการผลิต จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.0 มีทัศนคติว่าค่าใช้จ่ายของกิจการขึ้นอยู่กับการบริหารงานของกิจการ

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบ่งเป็นประเภท
กิจการที่มีทัศนคติต่อต้นทุนต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ

ทัศนคติที่มีต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ก. มีผลโดยทำให้ค่าใช้จ่าย						
1. เพิ่มขึ้น	1	2.0	9	18.0	4	8.0
2. ลดลง	1	2.0	20	40.0	18	36.0
3. เท่าเดิม	1	2.0	8	16.0	9	18.0
รวม	3	6.0	37	74.0	31	62.0
ข. ไม่มีผล						
1. ขึ้นอยู่กับการบริหารงาน	5	10.0	0	0.0	7	14.0
2. ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ	13	26.0	7	14.0	3	6.0
3. ขึ้นอยู่กับปริมาณการผลิต	0	0.0	0	0.0	4	8.0
4. ค่าใช้จ่ายไม่เกี่ยวข้องกับ มาตรการฯ	17	34.0	4	8.0	2	4.0
5. ไม่ให้เหตุผล	12	24.0	2	4.0	3	6.0
รวม	47	94.0	13	26.0	19	38.0
รวมทั้งหมด	50	100	50	100	50	100

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยแบ่งของการประกอบ
กิจการจำนวน 3 กลุ่ม คือ ประเภทธุรกิจซื้อขายไป ประเภทธุรกิจการให้บริการ และประเภท
ธุรกิจการผลิต พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการซื้อขายไปมีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อ
ค่าใช้จ่ายของกิจการ จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.0 ส่วนผู้ประกอบการบริการ จำนวน 37
ราย คิดเป็นร้อยละ 74 และผู้ประกอบการผลิต จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 62 มีทัศนคติ
ว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ

5) ทัศนคติที่มีต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน
150 ราย โดยแยกเป็นประเภทของการประกอบกิจการ เมื่อแยกพิจารณาตามทัศนคติของ
ผู้ประกอบการ พบว่ามีผลและไม่มีผล ดังตารางที่ 4.17

กลุ่มตัวอย่างฯ ที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มตัวอย่างฯ ที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการ พบว่า ผู้ประกอบการซื้อมาขายไป จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.0 ผู้ประกอบการบริการ จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.0 และผู้ประกอบการผลิต จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.0 มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการลดลง

กลุ่มตัวอย่างฯ ที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

ผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มตัวอย่างฯ ที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการ พบว่า ผู้ประกอบการซื้อมาขายไป จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4 มีทัศนคติว่าภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการขึ้นอยู่กับรายได้ของกิจการ ผู้ประกอบการบริการ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8 ไม่ให้เหตุผล และผู้ประกอบการผลิต จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6 มีทัศนคติว่าภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการไม่เกี่ยวข้องกับการมาตรการทางภาษีอากร

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบ่งเป็นประเภท
กิจการที่มีทัศนคติต่อภาวะภาษีเงินได้นิติบุคคล

ทัศนคติที่มีต่อภาวะภาษีเงินได้นิติบุคคล	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ก. มีผลโดยทำให้ภาวะภาษีเงินได้ฯ						
1. เพิ่มขึ้น	1	2.0	5	10.0	0	0.0
2. ลดลง	39	78.0	33	66.0	36	72.0
3. เท่าเดิม	5	10.0	5	10.0	9	18.0
รวม	45	90.0	43	86.0	45	90.0
ข. ไม่มีผล						
1. ขึ้นอยู่กับรายได้ของกิจการ	2	4.0	0	0.0	1	2.0
2. ขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายของกิจการ	1	2.0	2	4.0	0	0.0
3. ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ	0	0.0	1	2.0	0	0.0
4. ภาษีฯ ไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการฯ	1	2.0	0	0.0	3	6.0
5. ไม่ให้เหตุผล	1	2.0	4	8.0	1	2.0
รวม	5	10.0	7	14.0	5	10.0
รวมทั้งหมด	50	100	50	100	50	100

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยแบ่งของการประกอบ
กิจการจำนวน 3 กลุ่ม คือ ประเภทธุรกิจซื้อขายไป ประเภทธุรกิจการให้บริการ และประเภท
ธุรกิจการผลิต พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการซื้อขายไปและผู้ประกอบการผลิตมีทัศนคติว่ามาตรการ
ทางภาษีอากรมีผลต่อภาวะภาษีเงินได้นิติบุคคลมากที่สุด จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.0
รองลงมาคือมีกลุ่มผู้ประกอบการบริการ จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.0 ตามลำดับ

6) ทัศนคติที่มีต่อการเพิ่มสาขาหรือขยายกิจการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
จำนวน 150 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยจำแนก
เป็นประเภทของการประกอบกิจการทั้งสามกลุ่ม มีทัศนคติในการขยายกิจการหรือสาขาเท่าเดิมมาก

ที่สุด โดยผู้ประกอบการซื้อมาขายไป และผู้ประกอบการบริการ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 88 และผู้ประกอบการผลิต จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบ่งเป็นประเภทกิจการที่มีทัศนคติต่อการเพิ่มสาขาหรือขยายสาขา

ทัศนคติที่มีต่อการเพิ่มสาขาหรือ ขยายสาขา	ประเภทกิจการ					
	ซื้อมาขายไป		บริการ		ผลิต	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เพิ่มขึ้น	6	12.0	4	8.0	10	20.0
2. ลดลง	0	0.0	2	4.0	0	0.0
3. เท่าเดิม	44	88.0	44	88.0	40	80.0
รวม	50	100.0	50	100.0	50	100.00

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการเพิ่มหรือขยายสาขาเท่าเดิม อาจจะเป็นเพราะว่า กิจการนั้นเป็นธุรกิจที่ยังมีขนาดเล็กหรือเริ่มดำเนินการ จึงไม่สนใจที่จะเพิ่มสาขา คงสนใจการพัฒนาสินค้าหรือการผลิตให้ดีกว่า

7) ทัศนคติที่มีต่อการใช้เครื่องจักรและแรงงาน

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 150 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยจำแนกเป็นประเภทของการประกอบกิจการจำนวน 3 กลุ่ม คือ ประเภทธุรกิจซื้อมาขายไป ประเภทธุรกิจการให้บริการ และประเภทธุรกิจการผลิตมีใช้เครื่องจักรน้อยกว่าแรงงานมากที่สุด จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.0 และ จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.0 สำหรับประเภทธุรกิจการผลิตที่มีการใช้เครื่องจักรและแรงงานเท่ากัน จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.0 ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบ่งเป็นประเภท
ที่มีทัศนคติต่อการใช้เครื่องจักรและ แรงงาน

ทัศนคติที่มีต่อการใช้เครื่องจักรและ แรงงาน	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. ใช้เครื่องจักรมากกว่าแรงงาน	2	4.00	6	12.00	18	36.00
2. ใช้เครื่องจักรน้อยกว่าแรงงาน	45	90.00	40	80.00	9	18.00
3. ใช้เครื่องจักรและแรงงานเท่ากัน	3	6.00	4	8.00	23	46.00
รวม	50	100.00	50	100.00	50	100.00

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการใช้เครื่องจักรน้อยกว่าแรงงานในธุรกิจซื้อขายไปและธุรกิจบริการ แต่สำหรับผู้ประกอบการผลิตที่จำเป็นต้องใช้เครื่องจักรและแรงงานเท่ากัน เนื่องจากธุรกิจการผลิตมีการใช้เครื่องจักรในการผลิตเพื่อให้มีกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการมากที่สุด

8) ทัศนคติที่มีต่อการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการผลิตสินค้า

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 150 ราย โดยแยกเป็นประเภทของการประกอบกิจการ เมื่อแยกพิจารณาตามทัศนคติของผู้ประกอบการ จำแนกการใช้ ได้แก่ การไม่ใช้ การเพิ่งเริ่มใช้และการนำมาใช้มากกว่าเดิม ดังตารางที่ 4.20

กลุ่มตัวอย่างฯ ที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้า

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มที่มีทัศนคติว่าไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้า โดยผู้ประกอบการซื้อขายไปทั้งหมด ไม่ให้เหตุผลในการไม่ใช้คอมพิวเตอร์ ในขณะที่ผู้ประกอบการบริการ จำนวน 34 ราย ร้อยละ 68.0 มีเหตุผลว่าไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในการผลิตสินค้าเนื่องจากไม่จำเป็น และผู้ประกอบการผลิต จำนวน 9 ราย ร้อยละ 18 ให้เหตุผลว่าไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในการผลิตสินค้าเนื่องจากธุรกิจมีขนาดเล็ก

กลุ่มตัวอย่างฯ ที่เพิ่งเริ่มใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้า

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มที่มีทัศนคติว่าเพิ่งเริ่มใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้า พบว่า ผู้ประกอบการซื้อขายไป จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.0 ผู้ประกอบการบริการ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และผู้ประกอบการผลิต จำนวน 5 คน คิด

เป็นร้อยละ 10.0 มีความเห็นว่าเพิ่งเริ่มใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้าโดยให้เหตุผลว่าช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น

กลุ่มตัวอย่างๆ ที่มีการใช้คอมพิวเตอร์เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมในกระบวนการผลิต สินค้า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มที่มีทัศนคติว่ามีการใช้คอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้นมากกว่าเดิมในกระบวนการผลิตสินค้า โดยผู้ประกอบการซื้อมาขายไป จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.0 และผู้ประกอบการบริการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ให้เหตุผลว่าช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น ส่วนผู้ประกอบการผลิต จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 มีความเห็นว่าค่าใช้จ่ายในการซื้อคอมพิวเตอร์สามารถนำมาคำนวณหักค่าใช้จ่ายได้มากขึ้น

The logo of Chiang Mai University is a circular emblem. In the center is a detailed illustration of an elephant standing and facing left. Above the elephant's head is a traditional Thai umbrella (parasol). The entire emblem is enclosed within a circular border. The Thai text 'มหาวิทยาลัยเชียงใหม่' is written along the top inner edge of the circle, and 'CHIANG MAI UNIVERSITY 1964' is written along the bottom inner edge. There are decorative floral motifs on either side of the elephant.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบ่งเป็นประเภท
กิจการที่มีทัศนคติต่อการใช้คอมพิวเตอร์มาใช้ในการประกอบกิจการ

ทัศนคติที่มีต่อการใช้คอมพิวเตอร์ใน การประกอบกิจการ	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. ไม่ใช้ โดยมีเหตุผลดังนี้						
1. ไม่จำเป็น	15	30.0	34	68.0	7	14.0
2. ธุรกิจมีขนาดเล็ก	1	2.0	5	10.0	9	18.0
3. เงินทุนไม่เพียงพอ	1	2.0	0	0.0	1	2.0
4. อื่นๆ	26	52.0	5	10.0	0	0.0
รวม	43	86.0	44	88.0	17	34.0
2. เริ่มใช้ โดยมีเหตุผลดังนี้						
1. สามารถนำมาคำนวณหักค่าใช้จ่าย	0	0.0	0	0.0	6	12.0
2. ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น	3	6.0	3	6.0	5	10.0
3. คอมพิวเตอร์มีราคาถูกลง	1	2.0	1	2.0	2	4.0
4. อื่นๆ	0	0.0	0	0.0	0	0.0
รวม	4	8.0	4	8.0	13	26.0
3. นำมาใช้มากขึ้นกว่าเดิม โดยมีเหตุผล						
1. สามารถนำมาคำนวณหักค่าใช้จ่าย	0	0.0	0	0.0	10	20.0
2. ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น	3	6.0	2	4.0	9	18.0
3. คอมพิวเตอร์มีราคาถูกลง	0	0.0	0	0.0	1	2.0
4. อื่นๆ	0	0.0	0	0.0	0	0.0
รวม	3	6.0	2	4.0	20	40.0
รวมทั้งหมด	7	14.0	6	12.0	33	66.0

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการซื้อขายไปและบริการมีทัศนคติในการไม่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการผลิตสินค้ามากที่สุด อาจเนื่องมาจากกลุ่มผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มไม่ได้มีการผลิตสินค้าจึงไม่ได้ใช้คอมพิวเตอร์ในการผลิตสินค้า สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการผลิตมีทัศนคติในใช้คอมพิวเตอร์ในการผลิตสินค้าโดยนำมาใช้มากขึ้นกว่าเดิม โดยให้เหตุผลว่าสามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายได้มากขึ้นกว่าเดิม และช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น

9) ทักษะที่มีต่อการใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆ นอกจากการผลิตสินค้า

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 150 ราย โดยแยกเป็นประเภทของการประกอบกิจการ เมื่อแยกพิจารณาตามทัศนคติของผู้ประกอบการ จำแนกการใช้ ได้แก่ การไม่ใช้ การเพิ่งเริ่มใช้และการนำมาใช้มากกว่าเดิม ดังตารางที่ 4.21

กลุ่มตัวอย่างฯ ที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆ นอกจากการผลิตสินค้า

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มที่มีความเห็นว่าไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆ นอกจากการผลิตสินค้า โดยผู้ประกอบการที่ออกมาขายไป จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.0 และผู้ประกอบการบริการ จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.0 ไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานด้านอื่นๆ นอกจากการผลิตสินค้าโดยให้เหตุผลว่าไม่จำเป็น ส่วนผู้ประกอบการผลิต จำนวน 5 ราย ร้อยละ 10.0 ไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานด้านอื่นๆ นอกจากการผลิตสินค้าโดยให้เหตุผลว่าธุรกิจมีขนาดเล็ก

กลุ่มตัวอย่างฯ ที่เพิ่งเริ่มใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆ นอกจากการผลิตสินค้า

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มที่มีความเห็นว่าเพิ่งเริ่มใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆ นอกจากการผลิตสินค้า โดยผู้ประกอบการที่ออกมาขายไป จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 และผู้ประกอบการบริการ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.0 โดยให้เหตุผลว่าช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น ส่วนผู้ประกอบการผลิต จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 ให้เหตุผลว่าสามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น

กลุ่มตัวอย่างฯ ที่มีการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้นกว่าเดิมในงานด้านอื่นๆ นอกจากการผลิตสินค้า

กลุ่มผู้ประกอบการทั้งสามกลุ่มที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อการใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆ นอกจากการผลิตสินค้า โดยผู้ประกอบการที่ออกมาขายไป จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 ผู้ประกอบการบริการ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.0 และผู้ประกอบการผลิต จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.0 ให้เหตุผลว่าช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบ่งเป็นประเภทกิจการที่มีทัศนคติต่อการการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในงานด้านอื่น ๆ นอกจากการผลิตสินค้า

ทัศนคติที่มีต่อการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ ในงานด้านอื่น ๆ นอกจากการผลิตสินค้า	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. ไม่ใช่ โดยมีเหตุผลดังนี้						
1. ไม่จำเป็น	14	28.0	17	34.0	3	6.0
2. ธุรกิจมีขนาดเล็ก	2	4.0	3	6.0	5	10.0
3. เงินทุนไม่เพียงพอ	0	0.0	0	0.0	1	2.0
4. อื่นๆ	1	2.0	0	0.0	0	0.0
รวม	17	34.0	20	40.0	9	18.0
2. เริ่มเริ่มใช้ โดยมีเหตุผลดังนี้						
1. สามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น	2	4.0	1	2.0	13	26.0
2. ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น	10	20.0	5	10.0	7	14.0
3. คอมพิวเตอร์มีราคาถูกลง	1	1.0	2	4.0	4	8.0
4. อื่นๆ	0	0.0	0	0.0	0	0.0
รวม	13	26.0	8	16.0	24	48.0
3. นำมาใช้มากขึ้นกว่าเดิม โดยมีเหตุผล ดังนี้						
1. สามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น	6	12.0	7	14.0	5	10.0
2. ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น	13	26.0	9	18.0	11	22.0
3. คอมพิวเตอร์มีราคาถูกลง	1	2.0	6	12.0	1	2.0
4. อื่นๆ	0	0.0	0	0.0	0	0.0
รวม	20	40.0	22	44.0	17	34.0
รวมทั้งหมด	50	100.0	50	100.0	50	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการซื้อขายไปและบริการมีทัศนคติในการไม่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆ นอกจากการผลิตสินค้าโดยให้เหตุผลว่าเป็นกิจการขนาดเล็กจึงไม่มี

ความจำเป็น สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการผลิตมีทัศนคติในใช้คอมพิวเตอร์ในการประกอบกิจการ โดยนำมาใช้มากขึ้นกว่าเดิมโดยให้เหตุผลว่าสามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายได้มากขึ้นกว่าเดิม และช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น

10) ผลของการใช้มาตรการทางด้านการทางภาษีอากรที่มีต่อการร่วมทุน

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 150 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยจำแนกเป็นประเภทของการประกอบกิจการจำนวน 3 กลุ่ม คือ ประเภทธุรกิจซื้อขายไปมีทัศนคติต่อการร่วมทุนกิจการค้าเท่าเดิมมากที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมาคือประเภทธุรกิจการให้บริการ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 94.0 และประเภทธุรกิจการผลิต จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 88.0 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบ่งเป็นประเภทกิจการที่มีทัศนคติต่อทัศนคติของผู้ประกอบการที่มีต่อการร่วมทุนในกิจการร่วมค้า

ทัศนคติที่มีต่อการร่วมทุนในกิจการร่วมค้า	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เพิ่มขึ้น	5	10.0	0	0.0	6	12.0
2. ลดลง	0	0.0	3	6.0	0	0.0
3. เท่าเดิม	45	90.0	47	94.0	44	88.0
รวม	50	100.0	50	100.0	50	100.0

ที่มา: จากการศึกษา

4.4 ปัญหาและอุปสรรคของการนำมาตรการทางภาษีอากรมาใช้

ในการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลของการใช้มาตรการทางภาษีอากรที่มีต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งในทางปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากรนั้น อาจจะมีปัญหาและอุปสรรคสำคัญต่างๆ เกิดขึ้นซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้มาตรการทางภาษีอากรไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้ จึงได้ทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในด้านต่างๆ 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

4.4.1 ปัญหาและอุปสรรคทางด้านมาตรการทางภาษี

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 150 ราย กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยจำแนกเป็นประเภทของการประกอบกิจการจำนวน 3 กลุ่ม ดังตารางที่ 4.23 พบว่า

ผู้ประกอบการซื้อขายไป มีปัญหาลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1 คือ ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการยกเว้นเงินปันผลหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นที่นิติบุคคลร่วมลงทุน (VC) ได้รับความรู้จากการถือหุ้นของ SMEs และมีความยุ่งยาก และซับซ้อนในการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการรองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.86 คือ ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการภาษีและข้อกำหนดภาษีอากรเพียงพอ ตามลำดับ

ผู้ประกอบการบริการ มีปัญหาลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.96 คือ ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการยกเว้นเงินปันผลหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นที่นิติบุคคลร่วมลงทุน(VC) ได้รับความรู้จากการถือหุ้นของ SMEs รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.92 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.90 คือ ขาดแคลนพนักงานที่มีความรู้ในด้านภาษีอากร และ มีความยุ่งยากและซับซ้อนในการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการ ตามลำดับ

ผู้ประกอบการผลิต มีปัญหาลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.86 คือ ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการยกเว้นเงินปันผลหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นที่นิติบุคคลร่วมลงทุน(VC) ได้รับความรู้จากการถือหุ้นของ SMEs รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.70 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.68 คือ มีความยุ่งยาก และซับซ้อนในการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการ และขาดแคลนพนักงานที่มีความรู้ในด้านภาษีอากร ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 แสดงคะแนนเฉลี่ยและลำดับของปัญหาและอุปสรรคทางด้านมาตรการทางภาษี

ปัญหาและอุปสรรคทางด้านมาตรการภาษี	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	คะแนนเฉลี่ย	ลำดับที่	คะแนนเฉลี่ย	ลำดับที่	คะแนนเฉลี่ย	ลำดับที่
1. ไม่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรการการปรับลดภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	0.34	7	0.40	8	0.46	6
2. ไม่มีความรู้ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	0.34	7	0.46	7	0.32	9
3. ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการคำนวณหักค่าเสื่อมราคาสำหรับสินทรัพย์ในอัตราพิเศษตามมาตรการภาษีอากร	0.70	3	0.64	5	0.62	4
4. ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการยกเว้นเงินปันผลหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นที่นิติบุคคลร่วมลงทุน(VC) ได้รับจากการถือหุ้นของ SMEs	1.00	1	0.96	1	0.86	1
5. ไม่ทราบว่าตนเองเป็นกิจการที่เข้าข่ายวิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อม	0.24	9	0.30	9	0.34	8
6. ขาดแคลนพนักงานที่มีความรู้ในด้านภาษีอากร	0.70	4	0.92	2	0.68	3
7. ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการภาษีและข้อกำหนดภาษีอากรเพียงพอ	0.86	3	0.82	4	0.60	5
8. มีความยุ่งยาก และซับซ้อนในการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการ	1.00	1	0.90	3	0.70	2
9. เสียค่าใช้จ่ายมากในการปฏิบัติตามมาตรการภาษี	0.64	5	0.48	6	0.44	7

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการทุกประเภทกิจการส่วนใหญ่มีความเห็นที่ไม่มีมีความรู้เกี่ยวกับการยกเว้นเงินปันผลหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นที่นิติบุคคลร่วมลงทุน(VC)

ได้รับจากการถือหุ้นของ SMEs มากที่สุด อาจอันเนื่องมาจากยังไม่มีกิจการร่วมค้าในจังหวัดลำปาง มากนักจึงทำให้ผู้ประกอบการยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการร่วมค้า

4.4.2 ปัญหาและอุปสรรคทางด้านเจ้าหน้าที่สรรพากร

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 150 ราย กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยจำแนกเป็นประเภทของการประกอบกิจการจำนวน 3 กลุ่ม ดังตารางที่ 4.24 พบว่า

ผู้ประกอบการซื้อขายไป มีปัญหาลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.86 คือ เจ้าหน้าที่แต่ละคนตอบคำถามไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.72 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.50 คือ เจ้าหน้าที่ที่ให้คำปรึกษาไม่มีความรู้เพียงพอ และปัญหาเจ้าหน้าที่มีน้อยไม่เพียงพอต่อการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ ตามลำดับ

ผู้ประกอบการบริการ มีปัญหาลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.60 คือ เจ้าหน้าที่แต่ละคนตอบคำถามไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.44 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 คือ เจ้าหน้าที่ที่ให้คำปรึกษาไม่มีความรู้เพียงพอ และปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่มีน้อยไม่เพียงพอต่อการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ ตามลำดับ

ผู้ประกอบการการผลิต มีปัญหาลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.64 คือ เจ้าหน้าที่แต่ละคนตอบคำถามไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.44 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.38 คือ เจ้าหน้าที่ที่ให้คำปรึกษาไม่มีความรู้เพียงพอ และเจ้าหน้าที่พูดจาไม่สุภาพบางคนชอบขมขู่ทำให้เกิดความเกรงกลัว ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 แสดงคะแนนเฉลี่ยและลำดับของปัญหาและอุปสรรคทางด้านเจ้าหน้าที่สรรพากร

ปัญหาและอุปสรรคทางด้าน เจ้าหน้าที่สรรพากร	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่
1. เจ้าหน้าที่ที่ให้คำปรึกษาไม่มีความรู้เพียงพอ	0.72	2	0.44	2	0.44	2
2. เจ้าหน้าที่ที่มีน้อยไม่เพียงพอต่อการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ	0.50	3	0.40	3	0.36	4
3. เจ้าหน้าที่แต่ละคนตอบคำถามไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน	0.86	1	0.60	1	0.64	1
4. เจ้าหน้าที่พูดจาไม่สุภาพบางคนชอบขมขู่ทำให้เกิดความเกรงกลัว	0.28	5	0.20	5	0.38	3
5. เจ้าหน้าที่ไม่รับฟังปัญหาและข้อชี้แจงของท่านและไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ได้	0.44	4	0.26	4	0.34	5

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปผลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับประเด็นปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีปัญหาในการสอบถามเจ้าหน้าที่แต่ละคนตอบคำถามไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน เป็นลำดับที่หนึ่ง และมีปัญหาเจ้าหน้าที่ที่ให้คำปรึกษาไม่มีความรู้เพียงพอ เป็นลำดับถัดไป จากประเด็นปัญหาจากแบบสอบถามอาจเนื่องจากเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรมีหลายงานทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียภาษี และไม่เกี่ยวข้องกับผู้เสียภาษี และเจ้าหน้าที่แต่ละคนมีความชำนาญในแต่ละงานต่างกัน จึงอาจให้คำแนะนำที่ไม่ตรงกัน

4.4.3 ปัญหาและอุปสรรคทางด้านข้อกฎหมายภาษีอากร

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 150 ราย กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยจำแนกเป็นประเภทของการประกอบกิจการจำนวน 3 กลุ่ม ดังตารางที่ 4.25 พบว่า

ผู้ประกอบการซื้อขายไป มีปัญหาลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.96 คือ กฎหมายภาษีอากรมีความยุ่งยากซับซ้อนเข้าใจยาก รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.94 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.90 คือ กฎหมายภาษีอากรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย และปัญหาด้านกฎหมายภาษีอากรตีความยากทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่าย ตามลำดับ

ผู้ประกอบการบริการ มีปัญหาลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.96 คือ กฎหมายภาษีอากรตีความยากทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่าย รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.94 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.80 คือ กฎหมายภาษีอากรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย และปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรมีความยุ่งยากซับซ้อนเข้าใจยาก ตามลำดับ

ผู้ประกอบการการผลิต มีปัญหาลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.94 คือ กฎหมายภาษีอากรตีความยากทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่าย รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.90 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.86 คือ กฎหมายภาษีอากรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย และปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรมีความยุ่งยากซับซ้อนเข้าใจยาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 แสดงคะแนนเฉลี่ยและลำดับของปัญหาและอุปสรรคทางด้านข้อกฎหมายภาษีอากร

ปัญหาและอุปสรรคทางด้านข้อกฎหมาย ภาษีอากร	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขาย		บริการ		ผลิต	
	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่
1. กฎหมายภาษีอากรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย	0.94	2	0.94	2	0.90	2
2. กฎหมายภาษีอากรมีความยุ่งยากซับซ้อน เข้าใจยาก	0.96	1	0.80	3	0.86	3
3. กฎหมายภาษีอากรตีความยากทำให้เกิด ความผิดพลาดได้ง่าย	0.90	3	0.96	1	0.94	1
4. บทกำหนดโทษเกี่ยวกับความผิดทางภาษี รุนแรงและมีบทลงโทษหนักเกินไป	0.42	4	0.68	4	0.60	4
5. กฎหมายไม่มีความยุติธรรม และเลือกปฏิบัติ	0.32	5	0.62	5	0.48	5

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปผลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคทางด้านข้อกฎหมายภาษีอากร ผู้ประกอบการผลิต และบริการมีความคิดเห็นว่ากฎหมายภาษีอากรตีความยากทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่ายเป็นปัญหาลำดับที่หนึ่ง สำหรับผู้ประกอบการซื้อขายให้ความเห็นว่ากฎหมายภาษีอากรมีความยุ่งยากซับซ้อนเข้าใจยากเป็นลำดับที่หนึ่ง ลำดับถัดไปทุกประเภทกิจการมีความเห็นว่ากฎหมายภาษีอากรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย เป็นปัญหาทางด้านข้อกฎหมายภาษีอากร

4.4.4 ปัญหาและอุปสรรคทางการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานสรรพากร

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 150 ราย กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยจำแนกเป็นประเภทของการประกอบกิจการจำนวน 3 กลุ่ม ดังตารางที่ 4.26 พบว่า

ผู้ประกอบการซื้อขายไป มีปัญหาลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.82 คือ การใช้ภาษาในการสื่อสารยากจนเกินไป ทำให้ต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจยาก รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.76 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.72 คือ ไม่มีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการให้ข่าวสารประชาสัมพันธ์ และปัญหาไม่มีเอกสารเกี่ยวกับความรู้ และข้อกฎหมาย เผยแพร่ให้แก่ผู้ประกอบการหรือมีน้อยจนเกินไป ตามลำดับ

ผู้ประกอบการบริการ มีปัญหาลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.94 คือ การใช้ภาษาในการสื่อสารยากจนเกินไป ทำให้ต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจยาก รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.78 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.70 คือ การจัดสัมมนาเพื่อให้ความรู้ของหน่วยงานสรรพากรมีน้อยเกินไปหรือไม่ทั่วถึง และปัญหาไม่มีเอกสารเกี่ยวกับ ความรู้ และข้อกฎหมาย เผยแพร่ให้แก่ผู้ประกอบการหรือมีน้อยจนเกินไป ตามลำดับ

ผู้ประกอบการการผลิต มีปัญหาลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.74 คือ การใช้ภาษาในการสื่อสารยากจนเกินไป ทำให้ต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจยาก รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.72 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.70 คือ การเผยแพร่ข่าวสารผ่านทางสื่อมวลชนมีน้อยจนเกินไป และปัญหาเกี่ยวกับไม่มีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการให้ข่าวสารประชาสัมพันธ์ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 แสดงคะแนนเฉลี่ยและลำดับของปัญหาและอุปสรรคทางการประชาสัมพันธ์
ของหน่วย

ปัญหาและอุปสรรคทางการ ประชาสัมพันธ์	ประเภทกิจการ					
	ซื้อขายไป		บริการ		ผลิต	
	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่	คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ ที่
1. การเผยแพร่ข่าวสารผ่านทางสื่อสาร มวลชนมีน้อยจนเกินไป	0.64	4	0.62	5	0.72	2
2. ไม่มีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยว กับการให้ข่าวสารประชาสัมพันธ์	0.76	2	0.66	4	0.70	3
3. ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับความรู้ และ ข้อมูลหมาย เผยแพร่ให้แก่ผู้ประกอบการ หรือมีน้อยจนเกินไป	0.72	3	0.70	3	0.56	5
4. การจัดสัมมนาเพื่อให้ความรู้ของ หน่วยงานสรรพากรมีน้อยเกินไป หรือไม่ทั่วถึง	0.48	5	0.78	2	0.68	4
5. การใช้ภาษาในการสื่อสารยากจนเกินไป ทำให้ต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจยาก	0.82	1	0.94	1	0.74	1

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปผลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคทางการประชาสัมพันธ์
ผู้ประกอบการทุกประเภทกิจการส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาในการสื่อสารยากจน
เกินไปทำให้ต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจยากเป็นลำดับที่หนึ่ง และปัญหาถัดไปคือปัญหา
เกี่ยวกับไม่มีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการให้ข่าวสารประชาสัมพันธ์ และไม่มีเอกสาร
เกี่ยวกับความรู้และข้อมูลหมายเผยแพร่ให้แก่ผู้ประกอบการหรือมีน้อยจนเกินไป